

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. Велико Търново, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ДИМОВА

при участието на секретаря ВЕНЕЦИЯ В. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АННА ДИМОВА Гражданско дело №
20234110103671 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявени от К. Г. Д., чрез адв. В. Й. - ВТАК, срещу „Професионална гимназия по моден дизайн“ – град Велико Търново искове с правно основание чл. 344, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, във връзка с чл. 225 от Кодекса на труда. В исковата си молба процесуалният представител на ищеца развива съображения, че последната е била назначена при ответника с трудов договор № 786 от 12.09.2019 година и допълнително споразумение № 156 от 24.10.2022 година на длъжност „учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ по история, география и гражданско образование с основно месечно трудово възнаграждение от 1739.00 лева и допълнително за общ трудов стаж при коефициент от 30.00 % в размер на 521.70 лева. Посочва, че в периода на своята професионална реализация в образователната институция ищцата е развила активна синдикална дейност. Твърди, че от 08.09.2023 година ищцата е избрана за секретар на синдикалната секция в ПГМД при синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ и се ползва с правата на синдикален член и член на ръководството на синдикална секция, за което директорът на ПГМД е бил информиран. Посочва, че на 15.09.2023 година ищцата е представила в ПГМД декларацията по чл. 333 КТ с вх. № 2307/15.09.2023 година. Твърди, че без да информира синдикалната секция на КТ „Подкрепа“ и самата ищца, която е заинтересована страна, представителят на ПГМД г-жа Б. М. е изпратила

уведомително писмо с изх. № 32 от 29.09.2023 година до председателя на регионалната организация на КТ „Подкрепа“ във Велико Търново с „искане на съгласие за прекратяване на трудовите правоотношения с К. Г. Д. учител по общообразователен предмет — история и география - 1 щ. бр.“, което е получено на 02.10.2023 година, а становище по него е постъпило при ответника на 12.10.2023 година. Навежда доводи, че за освобождаването на ищцата предварително съгласие от синдикалната организация на КТ „Подкрепа“ в ПГМД не е било искано. Твърди, че със Заповед № 150 от 12.10.2023 година на директора на ПГМД, връчена на същата дата и „предизвестие“, връчено също на 12.10.2023 година е прекратено трудовото правоотношение с ищцата на основание чл. 328, ал.1 т.2, предл. 2 КТ поради „съкращаване на щата“. Посочва, че в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение липсват редица реквизити. Навежда доводи, че директорът по свои виждания е направил корекция в педагогическия състав на образователната институция без да следи за това, как ще се провеждат занапред задължителните за учениците учебни часове по история, география и гражданско образование. Твърди, че новото щатно разписание е изготвено тенденциозно и без да се имат предвид реалната ангажираност на ищцата в учебното заведение, което представлява злоупотреба с права от страна на работодателя. Посочва, че съкращаването на щата не е реално, като е променено наименованието на длъжността - История и цивилизации, но по същество функциите и задълженията на служителя са запазени, като на работното място е назначен нов човек. Твърди, че след уволнението ищцата е останала без работа и с намален доход. Направено е искане да бъде признато уволнението на К. Г. Д. със Заповед № 150 от 12.10.2023 година за незаконно и същото да бъде отменено, да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност при ответника, както и ответникът по делото да бъде осъден да му заплати обезщетение по чл. 225 КТ в размер на 2 260.70 лева месечно за периода от 13.10.2023 година до датата на постановяване на съдебното решение по делото, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Претендира да ѝ бъдат присъдени направените в производството разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Процесуалният представител на ответника развива съображения, че предявените искове са неоснователни. Посочва, че с утвърденото щатно /длъжностно/ разписание от 25.09.2023 година, въз основа на Заповед № 124 от 25.09.2023 година, физически е премахната длъжността „учител по история и география“, което се установява при сравняване на длъжностните разписания от 14.09.2022 година. Твърди, че длъжността „учител по история и география“ за в бъдеще не съществува и трудовата функция е премахната. Навежда доводи, че съкращаването на щата е извършено от компетентен орган, при спазване на всички законови изисквания, като са спазени и изискванията на чл. 10 КТД. Направено е искане предявените искове да бъдат отхвърлени като

неоснователни.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно, кумулативно съединени иски с правно основание чл. 344, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, във връзка с чл. 225 от Кодекса на труда. За уважаване на предявения конститутивен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е необходимо ищецът да установи съществуването на трудово правоотношение между страните към датата на уволнението. В тежест на ответника по иска е да докаже, в условията на пълно и главно доказване, че законосъобразно е прекратил трудовото правоотношение с работника, т.е. наличието на реално съкращаване на щата.

Не е спорно, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че между страните е съществувало валидно безсрочно трудово правоотношение /л. 38/, по силата на което ищцата е заемала при ответника длъжността „Учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“, като видно от приложеното заверено копие на Допълнително споразумение № 156 от 24.10.2022 година /л. 37/, ищцата е преподавала по „География и икономика“, „Гражданско образование“ и „История и цивилизации“. Не е спорно между страните и че трудовото правоотношение с ищцата е прекратено със Заповед № 150 от 12.10.2023 година /л. 18/ на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 КТ, поради съкращаване на щата.

От събраните писмени доказателства се установява, че до уволнението на ищцата е действало щатното разписание от 15.09.2022 година /л. 53-54/, съгласно което в структурата на ответния работодател за педагогически специалисти и по-точно за учители, общообразователни предмети са съществували 5 щатни бройки, както следва: български език и литература /1 щ.б./, физическо възпитание и спорт /1 щ.б./, история и география /1 щ.б./, математика и информатика /1 щ.б./ и испански език /1 щ.б./. С новоутвърденото щатно разписание, действащо от 25.09.2023 година /л. 100/, броят на щатните бройки за учители, общообразователни предмети, е намален на 3, като са премахнати щатните бройки за учител по история и география и за учител по испански език. В същото време обаче, на 24.10.2023 година от страна на ответното училище е публикувана обявява, според която се обявяват две работни места за длъжностите: учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап по чужд език – испански, както и за учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап по история и цивилизация. В тази връзка в проведеното на 14.02.2024 година съдебно заседание директорът на ответното училище изрично заявява, че е назначен друг учител – лектор, който преподава учебния предмет „История и цивилизации“ в училището, а предметите „География и икономика“ и „Гражданско образование“ се преподават от учители, които са назначени в училището по други предмети, но имат необходимата квалификация.

Следва да се има предвид, че за да е налице реално съкращение на щата, е необходимо да се установи или че изпълнението на трудовите функции, включени в съкратената длъжност, е преустановено, или че са преминали към друга /съществуваща или новосъздадена длъжност/, но наред с други функции, които именно отличават съкратената с приемащата съкратените функции длъжност. За преценката налице ли е реално съкращаване на щата съдът следва да отчете трудовите функции, чрез длъжностните характеристики на съответните длъжности, от които може да се направи извод какви са били трудовите функции на съкратената длъжност и какви на новосъздадената. В случая по делото, въпреки вменената му тежест да докаже положителния факт на реалното съкращение на щата, ищецът не твърди, а и не ангажира каквито и да е доказателства, включително длъжностна характеристика на новосъздадената длъжност, от които може да бъде направен извод, че трудовите функции на новосъздадената длъжност „учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ - по история и цивилизация се различават от трудовите функции, които е изпълнявала ищцата. Напротив, в проведеното на 14.02.2024 година съдебно заседание, директорът на училището изрично заявява, че часовете по „История и цивилизации“ се водят от друго лице, назначено след уволнението на ищцата, което съответства и на приложената по делото обява за заемане на длъжността „учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ - по история и цивилизация. Предвид изложеното, ответникът следва да понесе и неблагоприятните последици от това, като съдът приема, че с новоутвърденото щатно разписание не е налице реално съкращаване на заеманата от ищцата длъжност. Макар, част от учебните предмети, по които е преподавала ищцата, да са възложени на други учители /на съществуващи длъжности/, то трудовите функции във връзка с учебният предмет „История и цивилизации“ са възложени на новоназначено лице на длъжност само с променено наименование „учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап по история и цивилизация“, но не и с променени трудови функции. Доколкото не се установява заеманата от ищцата длъжност да е реално съкратена, то уволнението е незаконно само на това основание.

На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че е основателно е и наведеното възражение за нарушение на разпоредбата на чл. 333, ал. 3 КТ, според която в случаите по чл. 328, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му, само с предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация. В тази връзка директорът на училището е отправил искане на основание чл. 333, ал. 4 КТ, във връзка с чл. 10, т. 3 КТД за съгласие за прекратяване на

трудовете правоотношение на ищцата до Со към СБУ на КНСБ /л. 55/. Видно от приложеното по делото становище, вх. № 2282 от 13.09.2023 година, ответникът е уведомен, че СО към СБУ на КНСБ при ПГ по моден дизайн – град Велико Търново дава съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата. Прави впечатление обаче, че към становището е приложен протокол от заседание на синдикалния комитет, съгласно който членството на ищцата е прекратено още на 01.07.2023 година, но въпреки това синдикалният орган е дал такова разрешение. Нещо повече, ръководството на ответника е било уведомено за прекратеното членство на ищцата още на 04.09.2023 година /л. 68/ - обстоятелство, което не се оспорва и от самия ответник, но въпреки това е отправено искане именно към този синдикален орган. Не на последно място, съдът съобрази, че заповедта за изготвяне и утвърждаване на ново щатно разписание, с което е „съкратена“ заемащата от ищцата длъжност /л. 99/ е от 25.09.2023 година, а искането за съгласие за прекратяване на правоотношението с ищеца поради съкращаване на щата е направено още 11.09.2023 година, т.е. две седмици по-рано.

От представените по делото писмени доказателства и показанията на разпитания по делото свидетел Е. Н. М. обаче, се установява, че ответникът е уведомен /л. 21/, че при „Професионална гимназия по моден дизайн“ – град Велико Търново работи синдикална секция към Национален синдикат „Образование“ на КТ „Подкрепа“, която е редовно регистрирана /л. 22/, както и че секретар на секцията е ищцата К. Г. Д. и като такава се ползва от клаузите на КТД в системата на училищното образование. За участието си в синдикалната секция ответникът е уведомен и от ищцата с представената декларация вх. № 2307/15.09.2023 година /л. 19-20/. В тази връзка Директорът на училището е поискал становище и от СРС – КТ „Подкрепа“, но въпреки полученото изричното становище за несъгласие в тази насока, работодателят е прекратил трудовото правоотношение на ищцата.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че по делото остана недоказано от страна на работодателя законосъобразното упражняване на правото му за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата, при което предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Уважаването на исковата претенция по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ води до извода, че за ищцата е възникнало правото да иска да бъде възстановена на предишната си работа, респективно - искът в тази насока също се явява основателен, поради което следва да бъде уважен, като К. Г. Д. бъде възстановена на заемащата от нея преди уволнението длъжност „Учител, общо образователен предмет в гимназиален етап“ по история, география и гражданско образование в „Професионална гимназия по моден дизайн“ – град Велико Търново.

Предвид изложеното по-горе основателен се явява и искът по чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ, като по делото в проведеното на 14.02.2024 година съдебно заседание Директорът на ответното училище изрично заявява, че не оспорва размерът на brutното трудово възнаграждение на ищеца по делото – 2 260.70 лева. Освен това от събраните по делото доказателства /л. 12/ по безспорен и категоричен начин се установява, че К. Г. Д. е регистрирана в Дирекция "Бюро по труда" Велико Търново и е безработна, включително към датата на приключване на съдебното дирене в настоящата инстанция. Поради това размерът на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ възлиза в размер на 9 384.97 лева /за 13 от общо 22 работни дни от месец октомври 2023 година, за месеците ноември, декември 2023 година и януари 2024 година и за 10 от 21 работни дни от месец февруари 2024 година/. Предвид изложеното, предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ се явява основателен и доказан за сумата в размер на 9 384.97 лева за периода от 13.10.2023 година до 14.02.2024 година, поради което и като такъв следва да бъде уважен в тази му част, като бъде отхвърлен за периода от 14.02.2024 година до датата на постановяване на съдебното решение, като неоснователен.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК претенцията на ищцата за присъждане на разноски се явява основателна, поради което ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати сумата в размер на 800.00 лв., представляваща направените от него разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд - Велико Търново сумата в размер на 475.40 лева – по 50.00 лева за исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и по т. 2 КТ и 375.40 лева върху иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно и ОТМЕНЯ, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, уволнението на К. Г. Д. от *, с ЕГН *****, извършено със Заповед № 150 от 12.10.2023 година на Директора на „ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МОДЕН ДИЗАЙН“, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Мармарлийска“ № 26, с БУЛСТАТ 000123825.

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, К. Г. Д. от *, с ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „Учител, общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ по история, география и гражданско образование в „ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МОДЕН ДИЗАЙН“, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Мармарлийска“ № 26, с БУЛСТАТ 000123825.

ОСЪЖДА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ, **„ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МОДЕН ДИЗАЙН“**, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Мармарлийска“ № 26, с БУЛСТАТ 000123825 **да заплати на К. Г. Д. от * с ЕГН ***** сумата в размер на 9 384.97 лв. /девет хиляди триста осемдесет и четири лева и деветдесет и седем стотинки/** представляваща обезщетение за оставане на ищцата без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 13.10.2023 година до 14.02.2024 година, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 11.12.2023 година до окончателното изплащане на задължението, като отхвърля иска за периода от 14.02.2024 година до 28.02.2024 година.

ДОПУСКА, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта относно заплащането на присъденото обезщетение за работа.

ОСЪЖДА „ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МОДЕН ДИЗАЙН“, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Мармарлийска“ № 26, с БУЛСТАТ 000123825 **да заплати на К. Г. Д. от *, с ЕГН ***** сумата в размер на 800.00 лв. /осемстотин лева/**, представляваща направените от нея разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МОДЕН ДИЗАЙН“, със седалище и адрес на управление град Велико Търново, ул. „Мармарлийска“ № 26, с БУЛСТАТ 000123825 **да заплати по сметка на Районен съд - Велико Търново сумата в размер на 475.40 лв. /четиристотин седемдесет и пет лева и четиридесет стотинки/**, представляваща **държавна такса** за производството по делото, както и 5.00 лева /пет лева/, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Препис от решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Велико Търново в двуседмичен срок, считано от 28.02.2024 година, предвид разпоредбата на чл. 315, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____